

пискятъ до вечерътъ ще тръгнешъ за Сибирь.

— О честь за мене!

— Потрай малко! Дозволи ми ся днесъ да ти обадѣхъ още едно нѣщо твърдѣ важно. Азъ искамъ да кажѣхъ че ты отъ памятозлобіе къмъ съдницитъ, които тя наказахъ строго за дѣтоне си държишь устата, отгвърляшь опрощеніето което ти си дава. Но може като ти ся каже че тебе ще тя пуснатъ не по тѣхно списхожденіе, но за хатъртъ-тъ на трете едно лице, и даже за хатъртъ на една жена, може, казвамъ, да мѣнишь умъ.

— За хатъртъ на жена ли?

— Ей на Рускыниѣтъ графинѣ Лиевичъ.

— Не ѣхъ познавамъ, извика настрѣхнѣлъ Волскый.

— Графинята е жена, не само прѣвсходно хубавица и остроумна но и доброволна. Дъщерята на нѣкой си търговецъ Полякъ, запрѣнъ въ тъмницѣ прѣзъ онзи день въ който и тебе запрѣхъ, помолила ѣ ся да ходатайствува за бащѣ ѣ при Управителя, и тя ся отнася първо прѣдъ началствата въ Краковъ, но ка-